

prima instanță: L. Brînza
instanța de apel: A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru

nr. 2ra-531/16

ÎNCHEIERE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Slavinscaia, reprezentată de avocatul Constantin Brînza

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Slavinscaia, reprezentată de avocatul Constantin Brînza împotriva lui Victor Oleinic și Ludmillei Oleinic cu privire la identificarea și alocarea cotei de proprietate

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Tatiana Slavinscaia și menținută hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă integral

constată:

La 05 noiembrie 2014, Tatiana Slavinscaia, reprezentată de avocatul Constantin Brînza a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Oleinic și Ludmillei Oleinic, intervenient accesoriu Oxana Oleinic cu privire la identificarea și alocarea cotei de proprietate.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 decembrie 2009 a fost încasat de la Ludmila Oleinic în beneficiul ei suma în baza contractului de împrumut și în baza căreia a fost intentată procedura de executare, fiind aplicat sechestru pe bunurile ce aparțin cu drept de proprietate Ludmillei Oleinic și lui Victor Oleinic, a căror căsătorie a fost desfăcută potrivit certificatului de divorț AM nr. 027231 eliberat la 08 mai 1998.

Având în vedere prevederile art. 88 alin. (2), 95 Cod de executare, art. 353 Cod civil, menționează că executorul judecătoresc nu poate urmări bunurile, deoarece acestea sunt înregistrate pe numele lui Victor Oleinic.

Consideră că este nevoie de a identifica și a stabili cota-parte ce-i aparține Ludmillei Oleinic, deoarece partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie nu a avut loc.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 77, 95, 88 Cod de executare, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, identificarea și selectarea cotei ideale a Ludmillei Oleinic din apartamentul situat în mun. Chișinău, str. Korolenco, 57, ap. 21, din bunul imobil nr. cadastral 0100214117 situat în mun. Chișinău, str. Korolenco, 6, ap. 83 ce aparțin cu drept de proprietate comună împreună cu Victor Oleinic, din automobilul de model Mercedes 230 n/î CVO 077 înmatriculat după Victor Oleinic, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 a fost respinsă integral acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Tatiana Slavinscaia și menținută hotărârea primei instanțe.

La 11 ianuarie 2016, Tatiana Slavinscaia, reprezentată de avocatul Constantin Brînza a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de stabilirea a cotei părți ce-i revine asupra bunului imobil nr. cadastral 0100213109 situat în mun. Chișinău, str. Korolenco, 21.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece certificatul de proprietate pe apartamentul nr. cadastral 0100213109 situat în mun. Chișinău, str. Korolenco, 57 a fost eliberat la 19 iulie 1995, iar contractul de donație încheiat între Ludmila Oleinic și Oxana Oleinic a fost încheiat la 17 august 1995, adică când Ludmila Oleinic și Victor Oleinic erau în relații de căsnicie.

Afirmă că în contractul de donație nu este indicat nr. cadastral al apartamentului, fiind menționat că apartamentul nr. 21 aparține Ludmillei Oleinic.

La 10 martie 2016, Victor Oleinic și Ludmila Oleinic, reprezentați de avocatul Ion Balan au depus referință, prin care au solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Slavinscaia, reprezentată de avocatul Constantin Brînză, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Tatiana Slavinscaia, reprezentată de avocatul Constantin Brînză, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Slavinscaia, reprezentată de avocatul Constantin Brînză ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Tatiana Slavinscaia, reprezentată de avocatul Constantin Brînză se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță